

ಆವಾಗ ಇನ್ನೂ ಬೇಸ್ರ ಆಗಾಕಿಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದಳವಳು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳದು ಅನುಭವ ಜನ್ಯ ವೇದಾಂತ! ಈಗ ಆ ವೇದಾಂತವೂ ಅವಳ ನೆರವಿಗೆ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೂ ಬೆಳಗಾಗಲೇಬೇಕು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯವರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ಏನಾದ್ರೂ ಅನಾಹುತ ಆದೀತು, ಇನ್ನು ತಡ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಆನಂದನನ್ನು ಕರೆದು 'ನಿಮ್ ದೊಡ್ಡಪ್ಪುನ್ನ ಕರ್ಕಂಬಾ' ಎಂದು ಪಕ್ಕದ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಓಡಿಸಿದಳು. ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣಯ್ಯನ ಅಣ್ಣ ನರಸಯ್ಯ ಕೂಡಲೇ ಓಡಿ ಬಂದ. ಅವನ ಜತೆಗೇ ಬಂದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಮಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು, ಓರಗಿತ್ತಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಸ್ನೇಹಿತರ ಸಂಗಡ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗಿದ್ದ, ನರಸಯ್ಯನ ಮಗ ರಮೇಶನೂ ಬಂದ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ತಮ್ಮ ಊರಿನ ಕೆಲವು ಯುವಕರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೌಢ್ಯ ನಿವಾರಣೆ, ಸ್ವಚ್ಛತೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಲು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಕುಡಿತ ಬಿಡಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕುಡಿತದ ಚಟವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸೋತು ಹೋಗಿದ್ದ.

ನರಸಯ್ಯನೂ ರಮೇಶನೂ ಸೇರಿ ಸಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೂರಿಸಿ, ಮುಖಕ್ಕೆ ನೀರು ಎರಚಿ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬರಿಸಲು ನೋಡಿದರು. 'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾ, ಮಜ್ಜೆ ಇದ್ದಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಮಜ್ಜೆಗೆಯನ್ನು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿಸಿದ ರಮೇಶ. ಉಳಿದಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಶೆಯೂ ಇಳಿದು ಹೋಯಿತು ಸಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಮೈ ಈಗಲೂ ಸುಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಡಗಡ ನಡುಗುವುದೂ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾಕಿಂಗಾತು? ಎನ್ ಕಂಡ್ ಹೆದ್ರಿಕಂಡ ಇವು?' ಎಂಬ ಭಾವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ 'ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ದಿನಾ ಬಂದಂಗೇ ಕುಡ್ ಬಂದ್ರಾ, ಬರೋವಾಗ್ಗೆ 'ಅಯ್ಯೋ... ಬೆಂಕಿ... ಬೆಂಕಿ... ದೆಯ್ಯಾ... ದೆಯ್ಯಾ...' ಅಂತಿದ್ದೋರು ಬಾಗ್ಲಾಗೇ ಬಿದ್ದು. ಒಳ್ಳೆ ಕರ್ಕಂಬಂದು ಮನಗಿಪ್ಪೆ. ಮಯ್ಯೆಲ್ಲಾ ಸುಡ್ತಿತ್ತಾ' ಎಂದಳು ಜಯಮ್ಮ.

'ಆ ತಾಯವ್ವನ್ ಕೆರೆ ಏರಿ ಮ್ಯಾಲ್ ಬಂದವ್ವೆ ಅನ್ನಿಸ್ತೀತೆ. ದೂರಾದ್ರೂ ಸಮ ರೋಡ್ಡಾಗ್ ಬರಾದಲ್ಲಾ? ಕೆರೆ ತಾವ ಏನೋ ನೋಡವ್ವೆ' ನರಸಯ್ಯ ತನ್ನ ಅನುಮಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿದೆವ್ವ ತಿರುಗಾಡುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ಅವನೂ ಕೇಳಿದ್ದ. ಊರಿನ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿದೆವ್ವವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಡಿದ ನಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣಯ್ಯ ಭದ್ರ ದೈರ್ಯದಿಂದ ಆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಅರಿವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೋ, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ರಮೇಶನಿಗೆ ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನು ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಂಬಲೂ ಬಾರದಲ್ಲವೇ?

'ಕಾಂಪೌಂಡರ್‌ನ್ನ ಕರ್ಕಂಬತೀರ್ನಿ. ಒಂದು ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಿಗೆ ಜ್ವರ ಇಳಿಯುತ್ತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಕರ್ಕಂಡು ಹೋದ್ರಾಯ್ತು' ಎಂದು ರಮೇಶ ಹೊರಗೆ ಹೋದ. ಆಸ್ವತ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ದ ಕಾಂಪೌಂಡರ್ ಶಿವಪ್ಪನಿಗೆ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ರಮೇಶ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಹೋಗಿದ್ದು ತನ್ನ ನಾಲ್ಕಾರು ಸ್ನೇಹಿತರ ಮನೆಗಳಿಗೆ. ಒಟ್ಟು ಆರು ಜನ ಹುಡುಗರು ಟಾರ್ಚರ್, ಧೈರ್ಯಕ್ಕಿರಲಿ ಎಂದು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾಯವ್ವನ ಕೆರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದಾಗ ಬಗ್ಗಂದು ಜೋರಾಗಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಉಳಿದಂತೆ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತದು. ರಮೇಶ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಯಾವುದೋ ಅನಿಲದ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಮೀಥೇನ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವನು ಊಹಿಸಿದ. ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಸಕಡ್ಡಿಗಳು ಕೊಳೆತಾಗ ಅನಿಲ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಈಗ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಬೀಡಿ ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು ಅದನ್ನು ಎಸೆದಾಗ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಪಕ್ಕದ ಗಿಡವೊಂದರ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಹಳೆಯ ಪಂಚೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಸಾಡಿದ್ದರು. ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಾ ವಿಚಿತ್ರ ಆಕೃತಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅದೂ ಸಹಾ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಭಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಾರಣ ಎಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ರಮೇಶ. ಯುವಕರ ಗುಂಪು ರಮೇಶನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಬಂತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗಳವರು, ಹತ್ತಿರದ ಬೀದಿಗಳ ಒಂದಷ್ಟು ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಶಿವಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್‌ನಿಂದ ಸಣ್ಣಯ್ಯನ ಜ್ವರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಅದುರುವಿಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತಿತ್ತು. ರಗ್ಗೊಂದನ್ನು ಹೊದ್ದು ಕೂತಿದ್ದ. ರಮೇಶ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಕಂಡುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ. ಸಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ 'ಚಿಕ್ಕಮ್ಮಾ, ಕೆರೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ಬರೋವಾಗ ನೀವು ಬೀಡಿ ಸೇದಿ ಎಸೆದ್ರಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವನು 'ಹೂ ಕಣ್ ಮಗಾ' ಅಂದಾಗ ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ 'ನೋಡಿ ನಿಮ್ ಕೊಳ್ಳಿ ದೆವ್ವಾ, ಮೋಹಿನಿ ದೆವ್ವಾ' ಎಂದ ನಗುತ್ತಾ. ಸಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ತಾನಂತಹ ಪುಕ್ಕಲ ಎನ್ನಿಸಿ ನಗು ಬಂತು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಗರಣಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕುಡಿತದ ಚಟವೇ ಕಾರಣ ಎಂದವನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು.

'ಇನ್ ಮ್ಯಾಕೆ ನಾ ಕುಡಿಯಾಕಿಲ್ಲಾ, ನಮ್ ತಾಯಾಣೆ' ಎಂದು ನುಡಿದು ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ. ■